

[Finansministeren.]

Indledningsvis vil jeg gøre nogle supplerende bemærkninger til de af det ærede medlem hr. Kaj Andresen givne oplysninger om den finansielle stilling for finansåret 1963-64.

Det er jo rigtigt, at vi på grundlag af tilgængelige oplysninger har kunnet gøre op, at statens kasseoverskud for 1963-64 vil være knap 800 mill. kr., eller 300 mill. kr. større end anslået i den økonomiske årsoversigt. Jeg kan bekræfte de givne oplysninger vedrørende statens indtægter og altså dermed om de merindtægter, der har været.

Hvad angår den øvrige del af afvigelsen, nemlig de ca. 220 mil. kr., der er fremkommet som meroverskud på grund af mindreudgifter, vil jeg gerne sige, at det ikke på nuværende tidspunkt er muligt at sige noget sikkert om, hvordan denne mindreudgift fordeler sig på drifts- og anlægsudgifterne og kapitaludgifterne, herunder forskydningerne i statens forskuds- og restancekonti. Derfor er det heller ikke muligt at sige noget om størrelsen af overskuddet på drifts- og anlægsbudgettet. De oplysninger, vi har, lader formode, at der specielt har været tale om besparelser på statens anlægsudgifter, herunder vejfundsanlæg, samt på statens udlån. Der er her tale om besparelser i forhold til årsoversigtens skøn, der på begge disse områder i forvejen lå noget lavere end finanslovbevillingerne. Der knytter sig dog stor usikkerhed til en sådan formodning, idet man ikke har nogen mulighed for at se, i hvilket omfang de konstaterede mindreudgifter skyldes, at der opnås besparelser på de bevilgede beløb for 1963-64, og hvor meget det skyldes, at udbetalingerne af disse beløb er blevet forsinket. I sidste tilfælde vil udgiften alligevel til sin tid fremkomme på statsregnskabet for 1963-64, selv om den først er betalt fra statskassen efter 1. april i år, nemlig i den såkaldte supplementsperiode.

Med den usikkerhed, der endnu knytter sig til en vurdering af udviklingen i statsfinanserne i 1963-64, er der ikke sikre holdpunkter for at ændre skønnet for indeværende finansår med den ene undtagelse, at den merindtægt af afgifterne, man har kunnet konstatere i det foregående finansår,

kan ventes efterfulgt af en merindtægt også i 1964-65.

Det er ikke sandsynligt, at de besparelser, der i 1963-64 har været på statens anlægsbudget og udlån, vil få mærkbare konsekvenser for udgifterne i indeværende år. Besparelsen er rimeligvis udtryk for, at igangsættelsen og afviklingen af arbejderne er foregået i et noget langsommere tempo end påregnet, og dette vil formentlig kun i begrænset omfang kunne indhentes i det følgende finansår, altså det, vi er inde i. Hertil kommer, at der ved budgettering af de på finansloven opførte beløb for statslige og lånfinansierede arbejder ikke er taget hensyn til, at nye arbejder først vil kunne påbegyndes efter den 1. september. Det sandsynlige er derfor snarest, at der også i indeværende finansår bliver en besparelse på de samlede anlægsudgifter.

Det har jo været berørt af flere af de ærede ordførere, at der med hensyn til visse udgifter er fulgt en ny fremgangsmåde i år, altså at de ikke er optaget på tillægsbevillingsloven, men vil komme til syne på statsregnskabet, ledsaget af regnskabsmæssige forklaringer. Man har kritiseret dette forhold, og jeg vil derfor gerne endnu en gang gentage, hvad jeg tidligere har haft lejlighed til at gøre opmærksom på, at der er tale om en fremgangsmåde, anvendt i indeværende år for at gøre det klart for styrelserne, at bevillingerne skal overholdes, og for i det hele taget at stramme budgetlægningen og nå hen til en tættere overensstemmelse mellem bevillinger og udgifter.

Det er det mål, vi har for øje, og jeg forstår, at i alt fald for så vidt det angår, er der enighed til stede mellem ordførerne og mig. Jeg finder derfor ikke anledning til at gå nærmere ind på dette spørgsmål ved denne lejlighed ud over, at jeg gerne vil nævne, at jeg har haft lejlighed til at drøfte spørgsmålet om det forøgede antal regnskabsmæssige forklaringer, som kan ventes, med statsrevisorerne, og at statsrevisorerne har udtalt betænkelighed heroverfor og formelt naturligvis også har måttet henvise til, at afgørelsen må ligge i finansudvalget. Der er givet statsrevisionen visse tilsagn med hensyn til til sin tid at lette den arbejdet på disse områder.

Jeg kan ikke gøre nogle bemærkninger